

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 72.

Sjette Session.

62de Møde.

Torsdagen den 22de Marts.

(Fortf.)

Formanden: Jeg skal derefter sætte § 23, Krigsministeriet, under Forhandling.

Riis: Det er jo umuligt, paa Grund af den Form, hvori Finantsloven behandles her, at fremkomme med Ændringsforslag, som man kunde vente gennemførte og behandlede paa sædvanlig Maade. Det vilde opholde Sagen for længe, der er ikke Tid dertil. — Under denne Paragraph er der et Par Postor, som jeg for mit Bedkommende ingenlunde kan gaae ind paa, og da der ikke er Leilighed til at stille Ændringsforslag, vil jeg blot tillade mig her at udtale, at jeg ikke kan stemme for det i Paragraphen omtalte Bidrag til det første Dragonregiment, ligesom jeg heller ikke kan stemme for, hvad der er omtalt med Hensyn til det Holsteen-Lauenborgske Contingent. Det er for det Sidstes Bedkommende rigtignok sagt, at det overlades en senere Afgjorelse, hvorledes disse Udgifter skulle udredes, men det antager jeg, at man ligesaa godt kunde have udeladt, da hele Forholdet beroer paa vor øieblikkelige Stilling, ligesaa godt som senere fore en lang Discussion, da man dog kommer til det samme endelige Resultat. Jeg skal derfor indskrænke mig til at udtale, at jeg for mit Bedkommende ikke blot agter at stemme imod disse to Punkter, men ogsaa, efter hvad der senere vil fremkomme, rimeligviis imod hele Loven.

Lehmann: Det er vistnok beklageligt, at vi paa en Maade skulle begynde med det, der skulde være den sidste og bittreste Draabe i

Heelstatskassen, nemlig Spørgsmaalet om det tydske Contingent. Det vil erindres, at under alle hidtilværende Forhandlinger om vore statsrettlige Forhold er der stedse henviist hertil som til en stor Fare for, at Danmarks Krone kunde komme i et afhængigt Forhold til det tydske Forbund, hvori Kongen, som Hertug af Holsteen, har Deel, og Mange have heri seet et uigjendriveligt Beviis paa Uholdbarheden af det System, at forene — ikke to forskellige Nationaliteter — til en virkelig Statseenhed (thi vel har dette sine meget betænkelige Sider, men det er dog ikke urealialibelt), men at danne en sand Statseenhed af to Statsdele, der staae under forskjellig Statshøihed. Hertil have Heelstatsmændene bestandigt svaret, at det tydske Forbund var en Forening af souveraine Fyrster, og at det tydske Forbund ikke kunde udøve nogen tvingende Mægt over sine Medlemmer; og hvor tidt dette er gjendrevet, har man dog slaaet sig til Ro med det vage Haab, at saadanne Tilfælde ikke vilde møde. Det er derfor en ildevarslende Forløber for Heelstatsforfatningen, at et saadant Tilfælde nu foreligger, som praktisk har beviist, hvad der efter min Mening statsretlig ofte er blevet godt gjort, at netop i Militairforfatningen Forbundet er udviklet saaledes, at det enkelte Forbundsmedlem paa ingen Maade kan gjøre et Beto gjældende, men at Majoritetens Beslutning er bindende og i fornødent Fald kan gennemføres ved Execution. Jeg troer heller ikke, at man i nærværende Tilfælde har gjort — og jeg skal meget ærligt tilstaae, at jeg heller ikke troer, at man har kunnet gjøre — et Forsøg paa at soutenere den Paastand, at Hertugen af Holsteen og Lauenborg i denne Henseende er en fuldkommen fri Souverain.